

Загальна
характеристика
екваторіальних
лісів

Підготувала
учениця 7-в класу
на урок географії
Коробка Тетяна

Географічне положення:

Зона вологих вічнозелених
екваторіальних лісів
розташована обабіч
екватора в западині Конго і
на узбережжі Гвінейської
затоки.

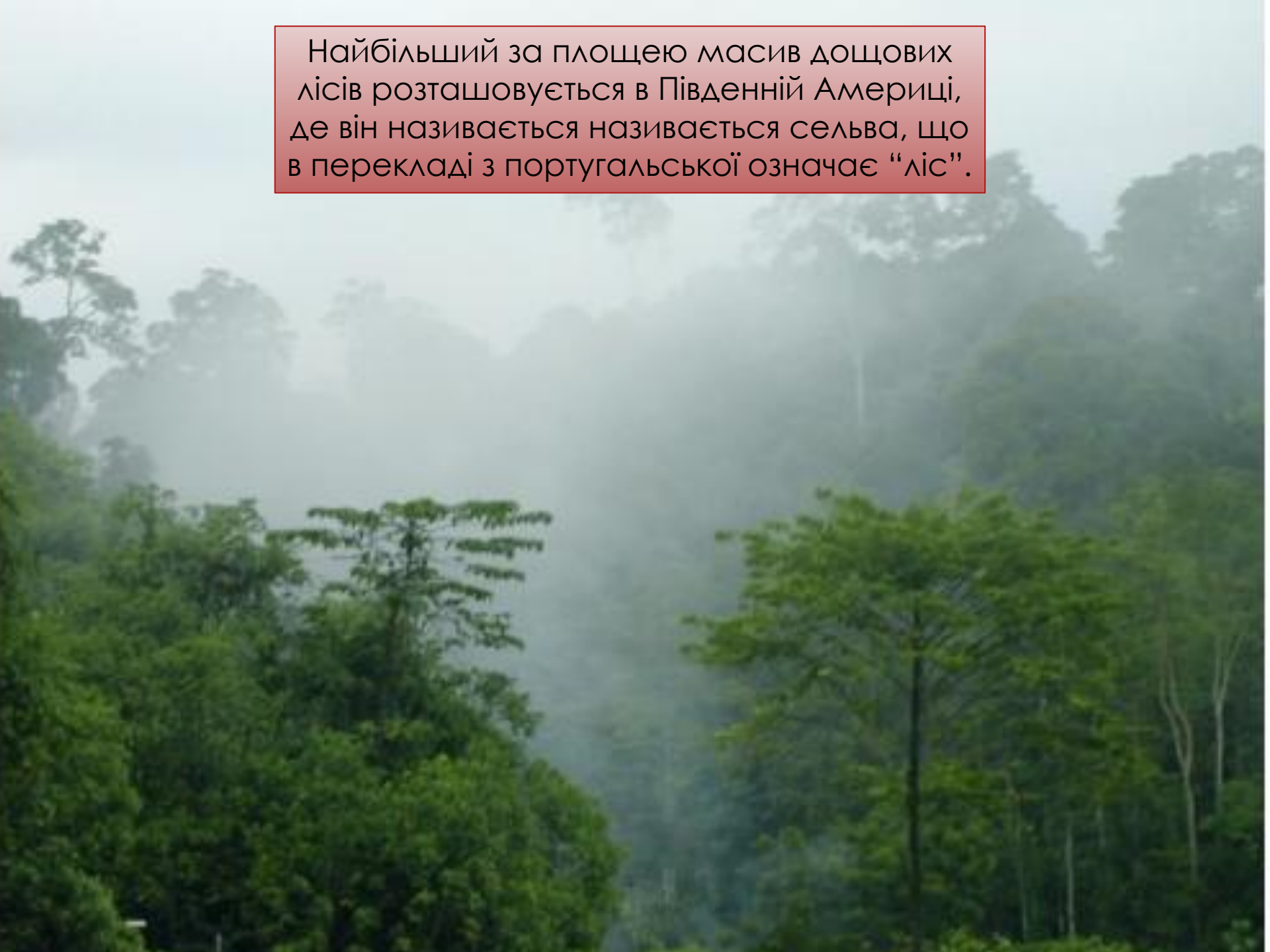

Клімат

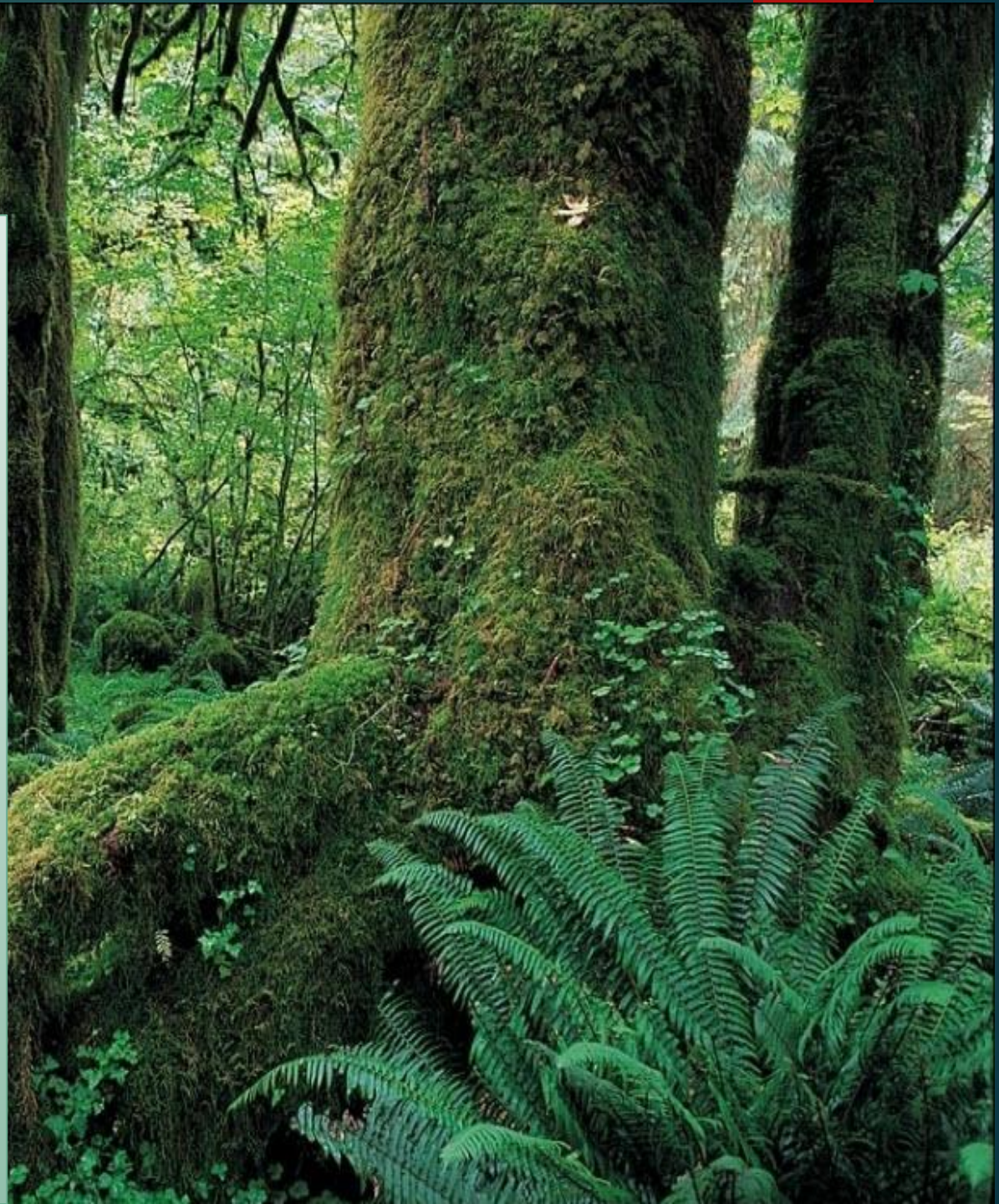
Клімат вологий тропічний, середньорічна температура складає 25-27°C, суттєвих коливань не спостерігається.

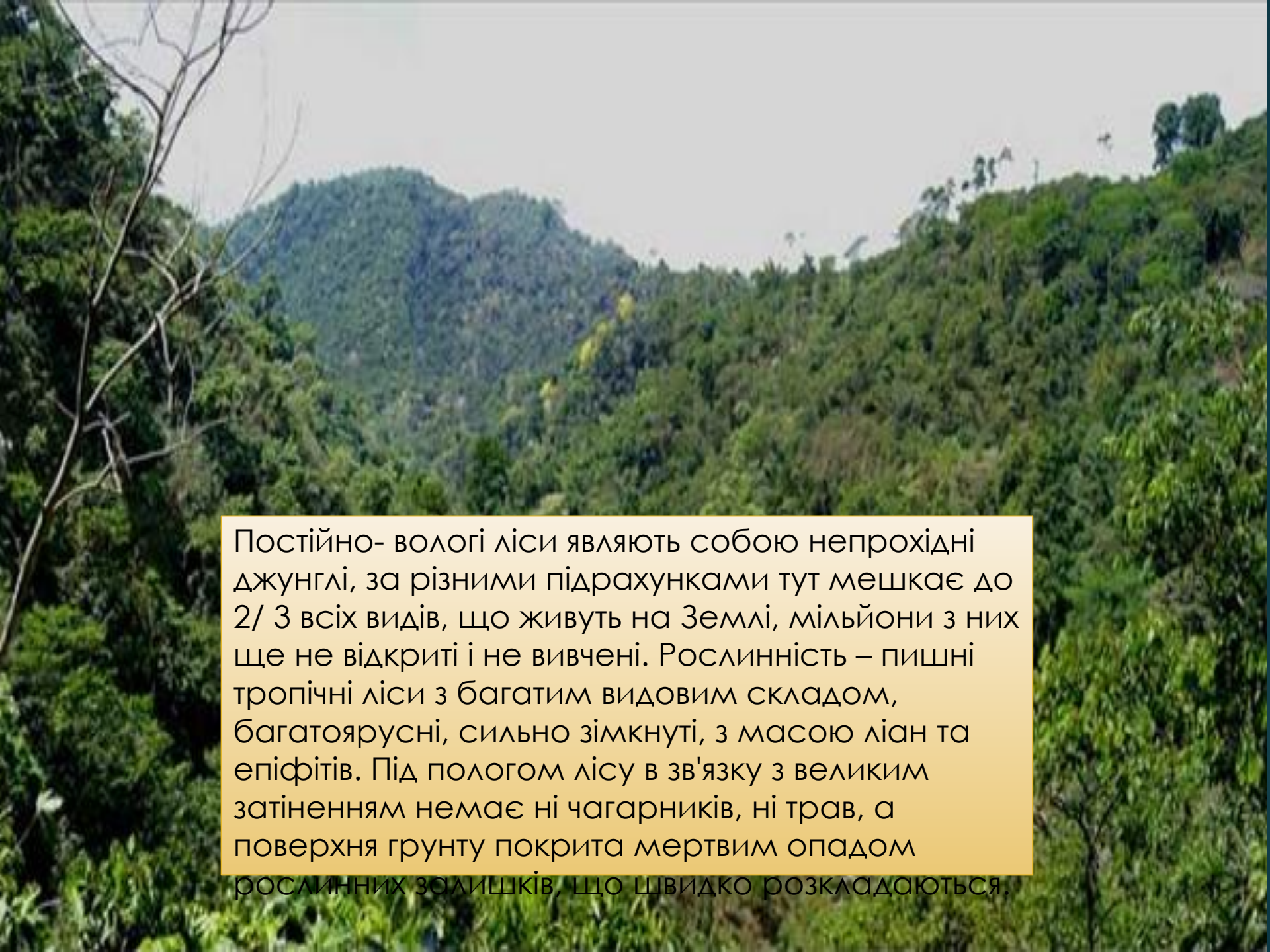
Сума опадів за рік становить 1800-2500 мм і більше, багато опадів випадає у вигляді злив, вони рівномірно розподілені протягом року, До обіду сонце нагріває зему поверхню. Після полудня починається злива яка вщухає через декілька хвилин. Найбільший за площею масив дощових лісів розташовується в Південній Америці, де він називається називається сельва, що в перекладі з португальської означає “ліс”.

Найбільший за площею масив дощових лісів розташовується в Південній Америці, де він називається називається сельва, що в перекладі з португальської означає “ліс”.

Червоно-жовті фералітні ґрунти є зональними ґрунтами тропічних вологолісових областей, формуються в найбільш теплих і вологих умовах, тобто в зоні дощових тропічних лісів (гілеїв). Відносяться до групи фералітних сильно диференційованих ґрунтів. Вони поширені в екваторіальній Африці (басейн р. Конго), в південній Америці (басейн р. Амазонки), на півдні й південному сході Азії, на півночі Австралії, на Філіппінах, у Новій Гвінеї, на Мадагаскарі та в Індонезії.

A photograph of a dense, lush green forest landscape. The foreground is filled with vibrant green foliage, including a prominent bare tree branch on the left. In the background, rolling hills and mountains are covered in thick forest, extending to a hazy horizon under a pale sky. A yellow rectangular text box is overlaid on the lower half of the image, containing a paragraph of text.

Постійно- вологі ліси являють собою непрохідні джунглі, за різними підрахунками тут мешкає до 2/ 3 всіх видів, що живуть на Землі, мільйони з них ще не відкриті і не вивчені. Рослинність – пишні тропічні ліси з багатим видовим складом, багатоярусні, сильно зімкнуті, з масою ліан та епіфітів. Під пологом лісу в зв'язку з великим затіненням немає ні чагарників, ні трав, а поверхня ґрунту покрита мертвим опадом рослинних залишків, що швидко розкладаються.

Якщо вирубати дощовий тропічний ліс, то порушується вся природна система і залишається безплідний ґрунт. Перетворення опаду характеризується інтенсивним розкладом, чому сприяють "оранжерейний" клімат, широке відношення опаду до зольних елементів, невелика доля лужноземельних і лужних основ у складі золи, активна діяльність ґрунтової фауни тощо. В результаті в ґрунтах утворюються слабо конденсовані продукти гуміфікації (фульвокислоти) й неспецифічні низькомолекулярні органічні кислоти. Ґрунти розвиваються на породах сильно фєралі-тизованих. що

Дерев нараховують близько 3 тис. видів. У боротьбі за світло, вони ростуть у 4–5 ярусів. Верхній ярус утворюють високі фікуси і пальми, що сягають 70 м. Багато могутніх дерев мають додаткові доскоподібні коріння-підпірки – міцні вирости, що забезпечують стійкість. У дерев-велетнів листя жорстке і щільне, часто з блискучою поверхнею. Так вони захищаються від палючих променів сонця і ударів дощових струменів під час злив.

Фікус

Пальма

У нижніх ярусах ростуть тіневитривалі чагарники, деревовидні папороті, кавове дерево, банани. Гігантські ліани обвивають стовбури дерев, вилазять по ним нагору, перекидаються з крони на крону, падають вниз на землю і знову повзуть наверх по іншому стовбуру. Їхні хитромудрі сплетіння роблять лісову гущавину непрохідною.

Кавове дерево

Банани

- ▶ Високо на стовбурах, гілках і навіть листі дерев розташувалися полчища рослин-паразитів, які висмоктують поживні речовини з інших рослин. Здебільшого це орхідеї, які намагаються численними повітряними коренями дотягтися до землі. Ними вони здатні поглинати вологу прямо з повітря.

Першовідкривачам часто доводилося просто прорубувати собі дорогу через стіну ліан, використовуючи шабля-мачете. Але навіть сьогодні багато куточків цих лісів залишаються недослідженими і недоторканими людиною. На жаль, цивілізація наступає на ліси, знищуючи їх під посіви культурних рослин, прокладаючи дороги або добуваючи деревину. Збереження цих лісів- дуже важливе завдання для людства, адже їх масиви роблять величезний вплив на регуляцію клімату планети.

шабля- мачете

ТУКАН

Нижній ярус - комахи, різноманітні гризуни, хижаки (у тому числі, наприклад, пантери, ягуари, леопарди та інші дикі котячі), а також дикі свині і дрібні копитні. В різноманітних і численних водоймах - озерах і річках - живуть водяні змії, крокодили і бегемоти. До річч, деякі гризуни живуть і на вищих ярусах - у них між кінцівками є спеціальні перетинки, що дозволяють їм планувати між деревами. На всіх ярусах екваторіального лісу живуть різноманітні птахи, починаючи від крихітних яскравих нектарниць і закінчуючи птахом-носорогом і величезним турако. Дуже гарний і ще один пернатий мешканець екваторіального лісу - тукан з його яскраво-жовтою шиєю і червоною смугою на дзьобі. Не відстають по екзотичності і райські птахи з довгими кольоровими хвостами і хохолками. Больше всього в дощових лісах всіляких видів папуг. Правда, деякі (як правило, найкрасивіші і незвичайні!) З них знаходяться на межі зникнення - переважно через діяльність браконьєров. В кронах дерев живуть і мавпи: шимпанзе, мавпи, горили, макаки, гібони. Селяться вони зазвичай стаями. В екваторіальних лісах живуть також найрізноманітніші змії. В їх числі величезні пітони, удави, анаконди, які можуть важити до 100 кілограмів. В їх числі є як живородні, так і яйцекладущие види.

Дякую за
увагу!